

BOGOW (1) ai

A sg n bogow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik dzierżawczy od „Bog”; boży, boski:

Szereg: »bogow i ojcow«: Bo iż też Bog zawždy Oycem był [...] w tym nálezym wyznániu miánuiemy złączone imioná/ Bogowe y Oycowe. KuczbKat 15.

*Cf **BOSKI, BOŻY***

ZZie